

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Streiuatate
Pe an cor. 10.—
Un nr. 10 filii. —

OLTEANUL

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

INSERTIUNI

se primesc cu
prețuri reduse.

—
Scrisori nefran-
cate se refuză.

—
Manuscripte nu
se înapoiază.

Director: DR. IOAN ȘENCHEA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Făgăraș, strada Apafi Nr. 19.

EDITOR-PROPRIETAR:
CONSTANTIN POPP.

Altă pricină a sărăciei poporului nostru.

(Legiuirea pentru toată nimica).

Deși vremea ploioasă a stricat foarte mult bieților țărani, totuși puțini dintre ei se gândesc la o îndreptare în spre bine a traiului cu ceialți oameni. Ei merge rău poporului în ale economiei, dar mai rău îi merge în viețuirea comună, căci în loc să-și dea silința să mai scape de legiuirea pentru toate nimicurile, parecă umblă tot mai mult după flecării, ca să scoată și ultimii creștari, ce-i apasă pungulița și așa destul de goală.

Intr'adevăr, că nu ști, ce să zici, când vezi, că pelângă toată criza economică să sporesc procesele, se înmulțesc pârile, se bătucesc tot mai mult drumurile pela advocați. Și oare pentru-ce? Ia, pentru o vorbă, scăpată fără voie, pentru o faptă, de care-ți pare rău mai târziu, dar pentru care protivnicul nu te iartă, decât numai dacă mergi pela advocat, sau cine știe pentru ce fleacuri, așa că trebuie să te miri, de unde are omul cutare atâția bani în vremea asta scumpă, să mai dea și pentru legiuiri fără rost. Oare să n'aibă țărănul nostru altceva de lucru, decât să umble în timpul acesta prețios pela advocat? Nici chiar când sărăcia bate tare, aproape la ușa fiecăruia, mulți nici atunci nu se gândesc la aceea, ca să mai lase din celea nimicuri muerești, să mai ierte și ei celor ce le greșesc, căci doar deaceea se roagă în toate zilele: „Și ne iartă noauă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”.

Noi Românii parecă anume suntem făcuți pe ceartă. Ne-a și mers vestea despre însușirea asta a noastră. De multe-ori se întâmplă, că o vorbă ne la loc zisă, sau o brazdă de pământ, ori poate o ceartă pentru un băiat și alte multe nimicuri ne suie sângele în cap, ne umplu sufletul de mânie față de cel ce ne-a greșit, și ca să scăpăm de năcazul ce ne stăpânește, alergăm îndată la advocat să ne ia supărarea, ce ne bântuie. Advocatul cu graiul domol și cu vorbe dulci te mângăie și-ți spune, că să fii numai pe pace, el o să te mântue de toate amărăciunile, ce-ți copleșesc su-

fletul, o să te facă om de omenie, dacă lumea te ține de altceva, numai să dai în schimb ceva parale. Întâmplări de acestea ți-ar putea spune mai fiecare om, ce-l întâlnești, fie din pățania lui, fie din spusele altora. Destul, că umblarea pela advocat și pentru astfel de lucruri, ce se pot împăciui de cătră cei ce se vrăjmașesc e o boală, ce se întinde mereu, fără să țină seama de sărăcia, ce a adus-o asupra noastră ploile din timpul din urmă.

Alte neamuri, bunăoară cum sunt Sașii nu-și prea pierd vremea cu flecării, ci preste celea mai multe tree, cași când n'ar ști nimic de ele, ori în cazul cel mai rău se duc la bătrânii satului, ca ei împreună cu preotul să-i împace. Un lucru bun e acesta, care e vrednic să-l luăm de pildă și să-l urmăm. Am învățat noi multe rele de la străini, n'ar fi rău să mai învățăm și ceva bine.

Ce bine ar fi, dacă și la noi s'ar împăciui așa de ușor oamenii! Atunci nu și-ar pierde omul zile întregi de lucru, bătând drumurile orașelor, nu și-ar goli punga, care și altmintrelea e destul de goală, ci dacă tot ar avea ceva pricină cu vecinul său, ar merge la bătrânii satului, ca aceia să le judece neînțelegerea și să pedepsască pe cel vinovat după vinovăția lui. Judecata ce s'ar face în chipul acesta de multeori e mai dreaptă, și mai bineprimită de cei ce se părăsesc și apoi ar fi cu mult mai puțin costisitoare, ori poate n'ar costa chiar nimic.

Prin aceasta însă nu vreau să zic, că advocații ar fi nefolositori, și deci n'am avea nici o trebuință de ei. Nu zic astfel de vorbe, pentrucă de advocați avem mare trebuință. Ei sunt tălmăcitorii legilor țării, ei se cuprind cu rostul și înțelesul lor și ne spun cum avem să lucrăm, ca să nu călcăm legea. În deosebi contractele, testamentele, întabulările și alte lucruri însemnate singuri advocații, le știu face bine, așa cât să nu lipsească, nimic din aceea ce cere legea. Mai sunt advocații și cunoscătorii buni ai drepturilor noastre, deaceea ei ni le știu apăra

mai bine. Socotindu-le acestea, dacă n'am avea advocați de-ai noștrii, am fi tare înapoi în toate privințele. Ar trebui să răbdăm toate mișeliile slujbașilor și cine știe, ce suferințe am avea de îndurat în lipsa lor.

Dar pentru aceea nu e bine să alergăm pentru toate nimicurile la ei, căci doar nici ei nu au vreme de pierdut. Nu-i vorbă sunt și între ei de aceia, cari poate anume se ocupă cu pricini de puțină înșămăntate, ca așa să câștige parale cât de multe, pentrucă traiul e foarte scump în ziua de azi. Sunt și advocați deaceia, cari în loc să-i spună omului, ce vine la el adevărul, zicându-i: Uite bade dragă, sau lele, D-neata vezi-ți de treabă și nu-ți face lucru, de unde n'ai. Mergi acasă, căci pricina D-tale e nedreaptă și te roagă Celui de sus să-i dea min-te vrăjmașului D-tale. Puțini sunt acei advocați cari în chipul acesta să grăiască oamenilor, căci cei mai mulți își bat capul numai cu aceea, cum să-și umple mai bine punga, cu bani câștigați cu multă trudă și osteneală și pe cari nesocotința omului în aruncă în vânt.

Când ai sta să socotești paralele, ce le cheltuesc oamenii din o comună cu legiuirile fără seamă ai ajunge la o sumă destul de frumoasă, cu care deasemenea și-ar putea face oamenii multe năcazuri. Așa bunăoară într'o comună de mijloc sunt câte una sau două pări pe săptămână, (uneori sunt și mai multe), cari s'ar putea isprăvi și pe cale prietenească și să zicem, că unul costă numai 50 coroane; la lună ar veni 200 cor., iar la an 2400 cor.; sau 1200 fl. Aici sunt socotite lucrurile tare pe ușor; unde ai ajunge, dacă ai pune, că uneori un proces, tare neînsemnat se suie la 200—300 cor. — O avere întreagă e aceasta. Ei, și câte dureri și lacrimi nu s'ar putea alina cu miile acestea! Te-ai scăpa cel puțin de școală. Unde mai pui liniștea, pacea și traiul bun cu toți oamenii, care e o adevărată comoară aici pe pământ, iar în cealaltă lume vieța de veci. Dacă am scărița nu-

mărul pârilor ar scădea și numărul cheltuielilor și năcazurilor.

Suntem dedați să ne tot tânguim și văetăm și nu ne place să cunoaștem răul, care ne pricinuește sărăcia, în care ne aflăm.

Asta însă nu mai merge. Dacă voim într'adevăr să ne mai ușurăm povara, ce apasă pe umerii noștri atunci trebuie să mai slăbim cu pârele pentru toate nimicurile.

Trebue să ne dăm bine seama pe ce cheltuim creșterii, pentru-că punând creștar lângă creștar îți poți aduna ceva avere ori mai bine zis îți faci năcazurile. Dacă cruță omul ceva dela beutură și dacă se silește să trăiască cu toți în pace și liniște creștinească, atunci și numai atunci îi vor merge bine lucrurile, și va fi mulțumit cu toți și cu toate, căci scris este: „Fericiți sunt făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema”.
De pe Olt.

Băncile noastre și poporul.

Când un om trece prin o primejdie oarecare, primejdie provenită în urma unor împrejurări nemiloase și scapă în pace și întreg, laudăm și admirăm rezistența lui, ce a opus-o pentru salvarea lui. Tot așa stă lucrul și cu corporațiunile, cu societățile, cu popoarele, cari au a înfrunta neajunsuri și a lupta cu greutăți. Toată lumea știe și a simțit neajunsurile materiale cauzate de criza financiară, ce durează de mai bine de un an de zile. Mulți au vărsat lacrimi, lacrimi de durere în urma acestei crize financiare. Mai cu seamă comercianții și industriașii au simțit relele ce rezultă din atari situațiuni încurcate și posomorâte. Nici funcționarii și nici economii n'au fost scutiți de neajunsurile pricinuite de lipsa de bani.

Funcționarilor și dacă le-a mers

salarul — mare sau mic — au avut a să lupta cu scumpetea, care precum să vede, uneori, nu vrea să mai cunoască margini. Economii au fost îngrijorați pentru scumpetea nutrețurilor și alte lucruri pe cari trebuiau neapărat să le aibă pe lângă gospodăriile lor,

Meseriasii nu capătă de lucru fiindcă populațiunea este lipsită de bani și în felul acesta amână lucrurile pe timpuri mai bune. Totul a stagnat și stagnează. Nu să poate prognoza timpul cât va mai ținea această pacoste pe capul populațiunii. Un lucru însă se știe pozitiv și anume: cei cu parale la dispoziție își urmează cursul normal al vieții înainte. Mulți roboțesc zi și noapte, nu pentruca să mai pună la o parte pentru zile negre, ci ca să-și poată cumpăra un crâmpeniu de pâine, să-și potolească foamea. — Mai scrisesem un articol în coloanele acestui ziar, tot cam de aceasta natură. Ne acumulasem gândirea asupra însemnătății și chemării ce-o au băncile de credit în viața economică, financiară și culturală a poporului nostru. Vedem cu ochii greutățile, ba chiar și neplăcerile acelor, cari debitează cu datorii pe la instituțiunile de credit. Cărmacii băncilor prevăzând primejdia s'au gândit de sigur să afle căile cele mai potrivite pentru a nu periclita existența băncilor, ce le au sub cărmuire. Poporul nostru văzând și ei situația precară financiară s'a mai subtras — în măsură mai mare sau mai mică — dela unele lucruri, cari nu aduc nici un folos real. Timpurile critice încă sunt bune câte odată, căci prin ele se cumițesc mulți. Timpurile critice schimbă calculul oamenilor.

În zile de restriste circumstanțele sociale se schimbă pe dea întregul și populațiunea devine sau mai agitată sau decade spre lăncezire. Rodul

și manifestațiunile omenești n'au putut fi nici odată stabilite și precisate de așa, ca acolo să nu mai aibă loc nici o schimbare, n'au putut pentrucă împrejurările sunt, adeseori, mai tari decât voința și tendința omenească. Vânțul neajunsurilor și dintele crizei financiare au adus și băncile în situațiunea de a lucra cu procente mai mari ca în timpuri normale.

In o viața financiară banul este busola ce ne arată situațiunea în care ne aflăm. Piața banilor — ieftinirea sau scumpirea lor — este compasul după care trebuie să ne aranjăm afacerile noastre particulare și publice. Și pentru mulți poatecă nu li s'ar părea scumpi banii nici atunci când i-ar căpăta dela bancă cu 16—20% la sută. Deși interesele acestea sunt grozav de pipărate, dar omul lipsit ar fi în stare să dea coroană la coroană. Băncile au trebuit deci să se conformeze etalonului. Prin rândurile de față vrem să scoatem la iveală un fapt vădit. *Băncile românești cu toată criza de bani ce s'a năpustit asupra populațiunii și prin urmare și asupra lor, stau tari, neclintite.* În vremea ce în orașe mari, bănci cari au avut anual câte un reveniment de sute de mii coroane, au fost distruse de dintele crizei financiare — multe bănci românești mai mici își urmează calea înainte.

Străinii să miră — și nu fără cuvânt de această procedură sau mai bine zis de această vânjoșire a băncilor românești. În această situație precară materială este deci a se sublima tactul și înțelepciunea conducătorilor băncilor noastre. Cu toată criza de bani institutele noastre financiare totuși au sărit cu ajutoare celor nenorociți, celor ajunși în primejdie în urma anumitor dezastre. Că unele bănci în asemenea împrejurări au dat și răspunsuri nefavorabile celor ce implo-

SE DEȘTEAPTĂ VOEOZII...

*Azi a răsunit sonoră ora vechilor elanuri
Și străbuna vitejie azi ne arde în priviri,
Azi e clipa când în fii blondelor câmpii de lanuri,
Se deșteaptă Voevozii adormiți în mânăstiri!*

*Dundrea, bătrânul fluviu, el care-a văzut furtuna
Cavalerilor lui Mircea și Arcașii lui Mihai,
Tresărind acum privește preste ea cum trec într'una
Cu imens colos de forțe, mândrul oștilor alai...*

*O, Mihai, Voevod fantastic, umbră 'n veci neodihnută,
Tu ce 'n cripta mânăstirei azi din somn ai tresărit,
Sparge lespede de piatră, ia-ți armura ruginită
Și să izbândim acuma visul tău neizbândit!*

*Cheamăți oastea risipită: cu topoare și cu flinte
Să s'adune iar vitejii din păduri și văgăuni,*

*Noi un dor avem de veacuri și o țintă: înainte!
Și cu oastea noastră merge, oastea marilor străbuni.*

*Înainte dar, la luptă: la izbândă sau la moarte!
Ce ostaș în clipa asta poate să se simtă slab;
Când orice copil al țării, care poate ca să poarte
Arma, simte 'ntr'ânsul aprig sângele de basarab?*

*Și fanfarele să cânte larg semnalul de năvală,
Să s'audă glasul nostru, tot mai amplu, tot mai greu,
Ridicați stindardul țării, ca să fâlfâie cu fald
Strămoșeasca lui emblemă: Patria și Dreptul mea!*

*Să ne luăm în stăpânire iarăș vechile hotare,
Să se strângă sub un sceptru toți ce au acelaș grai,
Dela Nistru pân' la Tisa, dela Tisa pân' la Mare,
Ca să doarmă liniștită umbra marelui Mihai.*

„Flacăra”.

Mircea Dem. RĂDULESCU.

rau ajutoare bănești, este ușor de înțeles și refuzul lor îl aflăm de întemeiat. Nu pot nici băncile răspunde favorabil sutelor de cereri ce curg fără întrerupere. De aceea nici o mânie. Nici băncile nu-și pot periclita bilanțul existența.

Să admitem, că munificența cutărei bănci ar merge așa de departe, încât ar sări întru ajutor tuturor cari apelează la dinarul lor. Oare ce s'ar întâmpla? De sigur, că într'o bună dimineață am găsi afișe pe pereții aceleia cu inscripția: »*Bancă falimentată*«. De sigur că în cazul acesta ar fi mai simțită paguba pierderii unui institut de bani, decât bucuria că s'a salvat un număr oarecare de singuratici din cutare ținut. Deci și băncile trebuie să păstreze proporția în distribuirea sumelor date pentru binefaceri.

Și oricât de lung ar fi lanțul suferințelor noastre, nutrim convingerea că mai avem încă în sânul neamului nostru bărbați și instituțiuni umanitare, cari în cele mai mari nevoi să sară în ajutorul poporului năcăjit. Tot cu acest prilej trebuie să mai constatăm, că poporul nostru deși împrejmuț de multe năcazuri materiale, nu să subtrage dela împlinirea datorințelor sale materiale față de bănci.

Țăranul român își plătește, deși în împrejurările date, mai greu, sumele cu cari datoresc pe la bănci, își regulează cu destulă punctualitate obligațiunile și cambiile pe la bănci, ceea ce ne face a crede, că el să subtrage și dela cele mai elementare trebuințe casnice, numai ca să poată plăti, la timp ceea ce datorează. În poporul ro-

mân este încă ambițiunea de a se arăta conștiu de datorințele sale chiar și în cele mai grele timpuri. Băncile sunt ale poporului și dela această devisa nu se pot depărta conducătorii acelor. Poporul a făcut băncile și nu invers. Deci nici la bine, nici la rău băncile nu pot disconsidera voința și trebuințele ardende ale poporului. Cu atât mai vartos au datorința creștinească și băncile de credit a sări în ajutorul celor nenorociți conform bunăstării lor materiale între hotarele posibilității.

Ar fi grozav spectacolul moral și material, când băncile românești susținute din sudoarea țărăniei, și-ar întoarce spatele atunci, când poporul s'ar afla în pericol. Imprudența și neconsecvența lor, atunci ar fi la culme.

Afirmasem, că între hotarele posibilității, băncile noastre sunt datoare să ajute poporul, fie cu chizășie, fie cu un dinar gratuit, dupăcum adecă suntem siliți de împrejurări. Țărănimea română — de și mai târzie în cugetare, deși uneori mai îndărătnică în acceptarea problemelor de viață, deși istovită uneori de puterile materiale și-a făcut totuși datorința față de superiorii săi, față de instituțiunile sale. Doar o renaștere sufletească i-ar mai trebui poporului nostru, o renaștere care săl facă mai iute înțelegător al problemelor mari de școală și de viață. Sunt considerate acestea, cari nu întrec limita cugetării nici unui om sănătos. Băncile noastre — în împrejurările de azi — să nu râvnească după însemnate câștiguri materiale, (procente mari, și aproape duple), căci nu

acum este timpul de multă înavuțire. Să acoarde deci împrumuturi bănești în cadrele puținții, ca să nu se pericliteze situația poporațiunii ajunse în strâmtoare, căci știu, că surparea temeliei existenței poporului nostru, este încetarea noastră de a mai fi.

Ghimbașanul.

Bum stăm cu pacea?

România învingătoare în pace, ca'n războiu. — Pace adevărată între popoarele balcanice. — Românii, Bulgarii, Sârbii, Grecii și Muntenegrenii sunt prietini buni.

România s'a împăcat cu Bulgaria foarte iute.

Indată ce s'au adunat trimișii popoarelor balcanice la București, ca să facă pace, de loc s'au și pus pe lucru. După numirea lui Maiorescu de președinte al împăciuitoarelor s'au început târgușelile între Bulgari deoparte și între celelalte neamuri, ce s'au bătut, de altă parte. Mai întâi s'au târgușit Românii cu Bulgarii. Târgul lor n'a ținut însă mult, căci nici unul nu eră prea scump la marfă și așa după trei patru vorbe au și făcut pace. România a cerut adecă să-i dea tot pământul ce l-au cuprins soldații cu gândul, ca să fie al ei, și anume: Dela linia Tur-tucaia-Dobrici-Balcic îi mai trebuie încă vre-o 15 kilometri până la Eckrene și Kaidiköj, așa că azi are pământ mai mult, decât îi trebuia la începutul războiului. Apoi s'a gândit România și la frații lor din Macedonia și a cerut să li se îngăduie, ca liberi fără amestecul nimănui să-și poată vedea ei de treburile lor bisericesti și școlare. Să aibă un vlădică și preoți câți le trebuie. Iar de școala lor cu limba

CARTE.

*Căline, de când ai plecat,
Sunt șapte zile și mai bine
Și tu mi-ai spus că-mi faci scrisori
Și nu mi-ai scris nimic, Căline.*

*Ion al Stani și Rădoi,
La două zile fac hârtie,
Și spun că-i bine la războiu
Și că-i frumos și c'au să vie.*

*Eu nu mă tem, căci ești voinic
Și știu acum ce pot dușmanii:
Dar vezi, ași vrea să-mi scrii, măcar
Să știu când mântui gologanii.*

*Și dacă nu luptați mereu
Și-i mai lăsați din învârteală,
Să-mi scrii să viu cu mere dulci
Și cu cămăși de primeneală.*

*S'aud pe aicea pe la noi,
Cât păr în cap atâtea știri.
Că-i chiu și vai și rău de voi
Și mai că n'au rămas oștiri.*

*Din toate însă cred atât:
Cai noștri sunt voinici și iuți,
Că nu vor fi nici când învinși
Și că Bulgarii sunt pierduți.*

„Steagul”.

G, Virgiliu Stănescu.

Pățania unui tinăr vânător.

Pe când eram flăcăiandru îmi plăcea mult să umblu cranga după vânat, mai ales seara la pândă de epuri, deși nu făceam mare școală. Locurile pe cari le colindam erau prea cunoscute de mine, de aceia mă folosi de prilej și mă dădui bine pe lângă un unchiu al meu, care mă luă la munte, unde avea niște oi.

Am plecat la Sf. Ilie și pe când cei de acasă mă indemnau să-mi iau o haină mai groasă, eu îmi luasem numai pușca cu două țevi. Auzisem că pe acolo sunt fiară sălbatică de cari n'aveam nici o frică, când nu le vedeam. De altfel mă deprinsesem cu secăturile de epuri, cari pereau ca nălucile din ochii mei. Și cu gândul departe, am călătorit vre-o câteva zile călare. Am străbătut prin munții cei întunecoși, ce-i vedeam din sat veșnic îmbpobodiți într'o ceață albastră și am ajuns pe

niște vârfuri înalte, ce abia le deosebeam dintre nori.

Cât am stat pe munte, toată ziua mă acățam de stânci și răscoleam pădurile după vânat, încât ajunsesem spaima bietelor păsărele și mai ales a veverițelor imblănite cari cei drept, la început nu prea se sfiau de mine. Ciobanii îmi arătară locurile unde sunt urși și mistreți, și mă sfătuiră să nu mă depărtez prea mult de stână, dar mai ales să nu înserez prin pădure.

Pe o coastă a unui munte erau rămături proaspete de mistreți și parte din ciobani mă asigură că i-au văzut adese ori noaptea. Ziceau că unii sunt mari ca mânzicii și spusele lor se adevereau prin urmele picioarelor, lăsate de fiere pe pământ.

Aș fi vrut să întrebunțez acelaș mijloc ca și cu epurii, adică să-i pândesc, dar oricât de curajos mă credeam, n'am îndrăznit să mă aventurez singur.

Printre ciobani era unul cam de seama mea, care nu se pricepea cu pușca, dar avea mare încredere în băta lui și mă asigură că, ajutat de câni, scoasese o oaie din ghiarele ursului. Acestuia îi destăinui scopul meu și primi bucuros să mă însoțească. Fără știrea unchiului, am plecat amândoi într-o seară și ne-am ascuns în poia unei

de propunere românească să poată purta grijă statul român.

Bulgaria are să-și dărâme întări- turile dela Șumla și Rusciuc și din ju- rul Balcului, nește cetăți aproape de noile hotare române. Toată întin- derea pământului, ce-l capătă Româ- nia e de 7400 kilometri patrați. In- voindu-se la toate acestea bulgarii, mai de silă, mai de voie bună, pacea în- tre ei ar fi fost gata și ar fi trebuit să se subscrie numai contractul, dar gu- vernul român a zis, că nu încheie pe deplin pacea și nu subscrie contrac- tul până-ce Bulgarii, nu se vor fi îm- păcat cum se cade și cu Sârbii și cu Grecii.

Sârbii și Bulgarii încă au ieșit la bun sfârșit cu pacea.

Dupăce Românii s'au știut deoparte, au venit la rând Sârbii. Nici ei nu s'au târ- guit atâta cu Bulgarii, căci se arătară foarte dornici de pace. E vorba, că linia hotărâ- nică a Sârbiei să treacă printre râurile Stru- ma, și Vardar, așa că Sârbii să capete ora- șele Pecevo, Radovița, Coceana și Istip precum și ținutul dintre orașele acestea, iar Bulgariei să-i rămână Ștrunița. Impăciuirea între Sârbi și Bulgari s'a făcut, fiind numai ei de ei. Cât ce și-au isprăvit treburile au vestit și celorlăți delegați, cari mult s'au bucurat de înțelegerea bună, ce domnește între împăciuitori. Prim ministrul României Maiorescu, s'a folosit de prilejul asta bine- venit și fiindcă era vorba, ca contenirea dela arme să fie numai până Mărți, de aceea a rugat pe cei de față să mai lun- gească termenul încă cu 3 zile, în care timp el nădăjduște, că se vor putea împăca pe deplin. S'au învoit cu toții.

Pacea între Greci și Bulgari a fost mai ane- voioasă.

Poți zice, că toată buba împăciuirii a zăcut în ținuta Grecilor. Ministrul grec Ve- nizelos avea poruncă dela țara lui, că să nu

stăne părăsite, prin bârnele căreia se vedea orice mișcare pe coasta cu rămături. Aveam cu mine pușca, pe care o încărcasem cu zburături mari de plumb, tăiate cu bricea- gul. Celalalt, în afară de bătă, mai purta la brâu o rugină de pistol.

De cu seară era întunec. Tovarășul mă asigură că mistreții es la lumină târziu din noapte. De aceea ne-am tolănit pe iar- bă să așteptăm și ascultam cu luare aminte să surprindem vre-un sgomot, iar din când în când ne aruncam privirea spre coasta muntelui.

Cât voi fi stat acolo habar n'am, dar nu știu prin ce împrejurări, — mi-aduc a- minte și acum cu groază, — mă plimbam fluerând fără nici o grijă pe niște râpi pră- păstioase, luminate slab de lună, ce se gă- sea, pe semne, atunci în ultima fază. Câte puțin începui să-mi dau seama că mă aflam noaptea într'un ținut pustiu și rămăsei lo- cului căutând împrejur. O frică mă cuprin- se, când mă gândi unde mă găseam și ce făceam seara. Iar mâinele îmi erau goale și pușca nicăeri. Ce se petrecuse cu mine pricepeți: cu gândul la vânat mă furase somnul; și obișnuit să umblu haimana pe munte, plecasem adormit fără a ști unde și pentru ce. Mă desmetecisem de-odată colindând pe acelea râpi necunoscute.

lase odată cu capul din aceea ce cere. Tri- mișii bulgari încă nu puteau să dea tot, ce li se cerea, căci atunci de ce s'a bătut ei atâta vreme. Mărul de ceartă era un ținut foarte roditor în ale tăbacului, ce se nu- mește Cavalla. Când au început mai întâi târguelile vorbiau tare aprinși și unii și ce- ialalți și se credea, că nu se vor putea îm- păca nicidecum. Mai târziu ministrul Gre- ciei a telegrafat regelui său și l-a întrebat, că poate lăsa ceva, din ce i-s'a încredințat? I-s'a răspuns, că numai foarte puțin îi este iertat să lase. Regele Ferdinand al Bulga- riei de altă parte a primit o telegramă dela Wilhelm, împăr. Germaniei, în care-l roagă pe Ferdinand să facă pace, Ferdinand a trimes vorbă delegaților săi, că pot fi ceva mai îngăduitori. După schimbul acesta de telegrame și pe lângă străduințele altor Țoa- meni cu trecere, cu deosebire a regelui Carol și Maiorescu în urmă totuși s'au îm- păcat în chipul următor: orașele Serres și Drama, apoi portul Cavala și trei sferturi din județ să fie ale Grecilor, iar Bulgarilor le rămâne: Xanti, Gumugina și Lagosul. Pământul roditor cu tabac s'a împărțit așa, ca Grecii să capete două din cinci părți, iar Bulgarii trei din cinci părți.

Iată, că după multe târgueli bunul Dumnezeu le-a ajutat să se împăce și Grecii cu Bulgarii.

Apropiere între Sârbi și Români.

E vorba, că între România și Sârbia s'a făcut o legătură de comerț, în urma căreia se va face mai întâi un pod peste Dunăre, care se lege cele două state pela Gruia sau Severin. Apoi ambele țări își bat capul să ajungă la marea Adriatică. Se va face mai departe o vamă comună și se vor ajuta în ale economiei și industriei. Înțelegerea asta e plănuită de ministrul de comerț al României D. Xenopol și de cel al Serbiei, Pasici. S'au întâlnit de două ori în cauza aceasta și mai pe urmă s'au înțeles să cerceteze împreună muzeul indus- trial al României. Semne bune sunt acestea.

Ascultai puțin să aud vre-un clo- pot de la oi, sau vr-o lătrătură de câine; însă era o liniște ca de mormânt și abea auzeam un mic sgomot, produs, după cum îmi dam cu ideea, de un părăiaș.

Ne știind din cotro venisem, o porni la voia întâmplării pe marginea unei păduri de fag, tot dibuind și uitându-mă mereu în toate părțile. Rătăcind așa, căutai să mă de- părtez mai mult de pădure, ce părea că se ține după mine. Se vede că aveam vre-o presimțire, căci de odată auzii un sgomot din partea aceea. Păraiau crăcile, de cre- deai ce-i asta. Un moment am rămas ca zăpăcit, ne știind ce să fac și unde să mă vâr. Zării o stâncă de piatră spre care mă îndreptai în fugă și mă urcai pe ea, deși să fi fost zăua, n'aș fi cutezat să fac acest lucru, atât era de periculoasă la suit.

În vremea asta zgomotul nu încetă și nu puteam să mi-l explic de loc. Când de odată auzi un guiț scurt și fioros, ur- mat de un mormait la fel. Într'o clipă îmi trecu prin gând că tovarășul meu căutân- du-mă probabil pe mine, ar putea să fie în luptă cu vre-un mistreț. Urmă alt guiț răgușit și în acelaș moment se desprinse din poalele pădurei o namilă de animal pocit la vedere, care venea ca un vârtej drept spre mine. Aproape era să înghet

Vor răsufla cevaș mai liberi și Românii din Macedonia.

Cei cari au avut să suferă mai mult în timpul acesta al bătăilor de bună seamă au fost frații noștri din Macedonia. Au răbdat multe în războiul dintâiu al popoa- relor balcanice, și suferit-au destul și în războiul de-al doilea. Numai Cel de sus și-ar putea spune, ce torturi și chinuri au avut să îndure bieții Români din partea bandelor grecești și bulgărești.

— *Cruzimi bulgărești.* D-l N. Fereky- de, cetitor al foaiei noastre „Olteanul“ ne trimite din Atena, capitala Greciei, următo- riul comunicat oficios dat de delegațiunea greacă: »Suntem în măsură să vă dăm azi amănuntele următoare asupra cruzimilor să- vârșite în Bulgaria. La Djuma'a, în seara de 14 Iulie, bulgarii au arestat și condus în Bulgaria pe trei frați macedo-români Lazar, Constantin și Toma Çaracosta. În aceeaș seară au omorât pe copilul român Dimitre Dimce și pe marele proprietar român Iana- ke Granci, căruia i-au luat și 50 de napo- leoni și i-au aprins moșia. — În 15 Iulie dimineața au jefuit piața, încărcând mărfu- rile în automobile și le au dus în Bulgaria. La oarele 6 seara au dat foc pieței, au ars toate magazinele, între cari 2 au fost de tutun. — La 16 seara, au gătit pe Constan- tin Ghicas, pe trei frați Karadjulis și Pana- iotis, au pătruns în locuința directorului șco- lei române, căruia i au furat 50 de lire și dupăce au amenințat și au împuns cu baio- nete pe mama directorului, au dat foc bi- sericilor române și grecești. Vă spunem aci numai crime văzute de un martor ocular, demn de toată încrederea. Sunt însă și alte mișelii. Dorim foarte mult o anchetă. Preotul grec a scăpat fiind ascuns timp de 3 zile în biserica jidovească. — Turcii și izraeliții s'au purtat bine, față de poporul grec și român. Toate omorurile au fost să- vârșite de soldații bulgari. — Armata noa- tră din cauza armistițiului nu intră în Dju- maia.

De aceea România n'a putut rămânea

de frică și mă făcui tot una cu pitrele din juul meu.

Nu departe de piciorul stâncei, ani- malul se împiedecă într'un molift și cu groază văzui că dintr'unul apăru două na- mile și fără multă tocmeală, se apucară în- dată la bătaie. Ce vor fi avut de împărțit nu știu; dar cu toată frica, am constatat că cei doi beligenanții erau un urs și un mistreț de o potrivă de năprasnici. Se în- tâlniseră, bag seamă, în pădure și nefiind prietini se înhățaseră la luptă. Ursul reușise, după cum îmi închipui, să-și infigă unghile delicate în spinarea mistrețului, care ne- mai putându-se apăra, o croise la goană cu urs cu tot; și în halul acesta i-am vă- zut eșind din pădure.

Acum nu se găseau nici la 50 de pași de mine. Se băteau mutește. Se repezeau unul într'altul cu izbituri groaznice și se rostogoleau pe jos. Nici unul nu se ferea de lovitura celuiilalt. După mișcări păreau istoviți de oboseală și le auzeam răsuflările lor fioroase. Privindu-i mă înfăntasem și eu, și ași fi vrut să scape ursul, care auzisem că-i mai puțin periculos. Nu-mi trebui mult să observ că armele lor erau neegale: colții mistrețului erau teribili, mult mai teribili ca ghiarele și gura ursului. A- proape un ceas ținu lupta sub privirele mele.

nepăsătoare față de strigătele și vaelele a le celor ce zac prin temniți și alte locuri ascunse, ci a trebuit să se îngrijească și de soarta lor. În scopul acesta a cerut dela Bulgari, că să dea libertate religioasă și școlară deplină Românilor din Macedonia de sub stăpânirea ei, îngăduind statului român să-i ajute cu statul și cu bani dacă e de lipsă. Bulgaria s'a învoit.

Atunci și Sârbii au zis, că ei vor lăsa Românilor din regatul lor, mai multă libertate, iar Grecii deasemenea au făgăduit, că se vor îngriji de soarta lor. Asta a zis-o chiar ministrul grec, când cineva i-a adus vestea, că Grecii ucid meru la Români. Până acum e bine.

DIN ROMÂNIA.

— O delegație albaneză compusă din d-nii Pandele Evangheli și Vasile Zangrafi s'a prezentat Dumineca la dl T. Maiorescu, prim-ministru și președinte al conferinței de pace, și i-a înmănat un memoriu din partea coloniei albaneze din România. Prin acest memoriu albanezii arată doleanțele poporului albanez și roagă guvernul român ca în actualele împrejurări decisive pentru soarta popoarelor din Balcani, să sprijinească interesele Albaniei. Delegațiunea a fost primită de d-nul prim-ministru cu multă bunăvoință.

— Duminecă dimineața la orele 9-20 m. a plecat prințul Ferdinand din București cu un tren special, împreună cu prințul Carol la Turnu-Magurele. Au fost întovărașiți de câțiva d-ni generali Perticari și maiorul Negri. — Principii au fost conduși la gara de Nord de Prințesa Maria.

— Doamna general Mavrocordat a donat pentru familiile soldaților, suma de lei 2000.

— Atașajii militari și corespondenții de război ai ziarelor au sosit Vineri în Constanța, venind din Balciik cu vaporul „Dacia”. Au vizitat orașul și la oarele 3 d. am. majoritatea lor au plecat cu trenul la București.

Imi închipui ce fel de rău își făcuseră, cu toate astea, nici unul nu vrea să dea înăpoi și trebuia moarte care să-i împace.

La un moment văzui în picioare numai pe cocoșatul de mistreț, iar ursul abia încerca să se ridice și era aruncat la o parte cu puternice lovituri de colți. Un fior îmi trecu prin vine. Mistrețul acesta înfuriat, despre care auzisem că ulmează pe om la distanțe mari, nu cumva mă va descoperi pe mine? Umblai să mă târăsc să-mi dau drumul pe cealaltă parte a stâncii, când îmi veni în minte o idee: adesea seara mă distram pornind petroae din vârful muntelui și le urmăream cum săltau ca niște mingii, desprinzând în iuțea lor altele, și într'un zgomot sălbatic, se pierdeau în văile întunecoase. Oare ce ar fi să rostogolesc unul din aceste pietroae în spre mistreț? Va ști el cine i-a dat drumul? Dar chiar de nu laș înimeri dintr'odată mai aveam altele la îndemână și poziția mea față de el, destul de obosit de altfel, era minunată pentru această apărare. Uitasem deocamdată starea în care mă aflam și cugetai numai la mistreț sănu scape teafăr. De ce n'aveam acum pușca?

Salt un pietroi și-i dau drumul în direcția mistrețului, pe când se căznea să fâșie de tot cojocul bietului urs. Bolova-

— Din Călărași să scrie, că Duminecă a trecut dela Silistra spre București un număr de 46 fugari din armata bulgară. Sărmanii oameni erau într'o stare de plâns. Un soldat care a venit cu ceva slujbă din Cadrilater, ne povestește, că zilnic părăsesc armata bulgară câte 150—200 soldați prin diferite puncte.

— Ministrul de interne, în urma ivirei epidemiei de holeră, a dispus ca ținerea bălcurilor, târgurilor periodice și a oricăror aglomerări, se suspendă pentru toată țara, atât în comunele rurale cât și în cele urbane, până la noi dispoziții.

— În comuna Ștefănești jud. Ilfov aflătoare la o depărtare de 12 klm. de București în urma cercetărilor medicale s'au aflat mai multe cazuri de holeră. Comuna a fost incunjurată de jandarmi, iar bolnavii sunt puși sub pază.

— La ministerul de interne s'au primit următoarele rapoarte cu privire la starea timpului și a sămănăturilor: Timpul în județul Vlașea a fost variabil. Seceratul grâului este aproape isprăvit, în tot județul. Cucuruzele sunt foarte frumoase. Viile au roade îmbelșugate. Tăbăcul rodește foarte bine. În județul Dorohoiu ploile sunt mai rari. Se seceră la grâu și la orz. Cucuruzul peste tot este bun. Pășunile sunt frumoase, iar fâneațele naturale se cosesc. — În județul Gorj vremea a fost schimbăcioasă. Sămănăturile de primăvară se prezintă bine. Pomii roditori și viile dau o recoltă de mijloc. Societarii se ocupă cu seceratul grâului și cositul fânului.

NOUȚĂȚI.

— **Distincțiune.** M. S. Regele Carol a distins pe dl G. Popa Lisseanu, originar din Lissa, iar de prezinte profesor la „Liceul Lazăr” din București, cu distincția „Benemerenti clasa I”, pentru lucrarea „Dsale: „Monografia cetății Dirstorul — Silistra”, ce a scos-o de sub tipar chiar în vremea asta

războinică. Ne bucurăm de această distincție binevenită, cu atât mai mult, că e fiul „Țării Oltului”. — Primească și din partea noastră sincere urări de bine.

— **Logodna prințului Carol.** O depeșă din Paris confirmă știrea, că părechea prințiară română va pleca, în curând la Livadia, ca să cerceteze familia țarului. Moștenitorul de tron va duce și pe fiul său cel mai mare, prințul Carol, care probabil, se va logodi cu acest prilej, cu marea ducesă Olga Nicolaevna, fica țarului.

N'avem nici un motiv de a trage la îndoială adevăratarea acestei știri, cu atât mai vărtos, că și jurnalele străine privesc admiterea limbii românești în bisericile din Basarabia, ca o confirmare a svonului de logodnă.

— **Congresul învățătorilor români din Cluj.** În 25 August st. n. se va ținea marele congres al tuturor învățătorilor români, care are de lecut multe rane arzătoare. Insuflețirea învățătorilor pentru Congres e foarte mare. Toți din toate părțile s'au însinuat, că vor lua parte, numai unele foi unguerești cearcă să le pună bețe în roate; zic, că prin adunarea asta a lor primejduesc statul maghiar. Bravii învățători însă se gândesc numai la Cluj, care e locul de adunare. Dumnezeu le ajute să se poată sfătui bine și cu chibzuială asupra tuturor năcazurilor ce bântue pe învățător și școala românească.

— **Limba românească în bisericile din Basarabia.** Ziarele din țară publică o depeșă din Iași (4 Aug.) în care se spune, că în urma ordinului imperial al guvernului rusesc, s'a permis ca în toate bisericile din Basarabia serviciul religios să fie oficiat în limba română. În biserica-catedrală Sf. Gheorghe din Chișinău, a fost oficiat Dumineca trecută pentru prima oară serviciul religios în limba română.

— **Distincția doamnei Constanța Hodoș.** Ministrul Cultelor și instrucțiunii publice, ca un omagiu pentru meritele literare ale doamnei Constanța Hodoș, a nu-

stânca până la ziuă pentru nimic în lume dar chiar să fi îndrăznit, nu puteam, fiind expus să scap de răpă.

Când nici nu se luminase bine, auzi strigăte desperate și recunoscuți chiar gura unchiului. Se observase lipsa mea și mă căutau bieții oameni peste tot, fără speranță să mă mai găsească. Le răspunsei prin fluerături și strigăte.

Odată cu răsăritul soarelui, văd că apare, pe un vârf din apropiere, unchiul meu cu doi ciobani; când mă zăriră la rândul lor, încep să-și facă niște cruci cât toate zilele de mari. Le făcui semn să vină și cu multă băgare de seamă mă scoborâi de pe stâncă și mă apropiai cu sfială de cele două cadavre. În același timp sosiră și dâșii, nevenindu-le să creadă ceeace vedeau. Era, la drept vorbind, o minune mare.

În mijlocul unei bataliști de mușchi și iarbă, amestecată cu sânge, zăcezu întinse și incremenite cele două fiare enorme. Unchiul, care era supărat foc, m'ar fi certat cu siguranță, dar se stăpâni, și istorisii întâmplarea, așa cum m'am priceput.

Ciobanii se uitau la mine ca la altă comedie și își scuipau în sân. În timpul asta sosește și tovarășul meu, de pândă cu pușca. Bietul băiat fusese tare năcăjit, că pe el

nul, ce era cel puțin cât mine de greu, porni cu mare viteză, urmat de alte două mai mici. În clipa următoare, și amestecat cu zgomotul produs de pietre, auzi un fel de hârăit, ce nu-l pot asemăna cu nimic. Mă uit; la câțiva pași de urs mistrețul vânător se zbătea. Fusese lovit, dar nu eram sigur că lovitura a fost de moarte și așteptai să văd dacă se mai poate scula. Spre bucuria mea, văd că se liniștește câte puțin, până nu mai dă nici un semn de viață. Ursul, care fusese doborât dinainte de mistreț mai zvâcni de câteva ori și se potoli și el. Cei doi adversari, cari cu o jumătate de oară abia, erau în toiul luptei, se odihneau de veci. Focul urei și al răzbunării zburase din ei odată cu viața. Cine va fi fost vinovat Dumnezeu știe. Privind cele două grămezi de carne, fără să vreau, mi se înșirară în gând nenumărate alte drame petrecute în locurile primitive al pământului, unde firea domnește încă peste toate vietățile și contra căreia ființa omenească luptă cu mii de ani.

În fața unui astfel de tablou nu-mi venea să cred ochilor. Imi părea că tot vișez și așteptam cu nerăbdare lumina zilei. După lătrăturile câinilor, pe cari abia le auzi, am înțeles că mă depărtasem mult de ai noștrii. Lasă că n'ași fi mai părăsit

mit pe talentata noastră scriitoare profesora de limba și literatura română în învățământul secundar particular. Cu d-na Constanța Hodoș învățământul limbii românești, care ar trebui să fie mai mult predat de scriitori, singuri adevărați specialiști în materie — câștigă, forță de prima valoare.

— **Din suferințele mitropolitului grec Fotios.** Sâmbătă a sosit în Capitală episcopul grec Fotios din localitatea Deiran care fusese prins de Bulgari cu ocazia luptelor din ultimul timp. Episcopul a putut ajunge pe pământ românesc, grație turcilor la cari a recurs în vremea ce se afla printre Bulgari, și cu ajutorul trupelor române cari l-au primit cu multă bunăvoință. — În București a fost primit în audiență de către M. S. R. Carol, căruia i a mulțumit pentru salvarea vieții sale cu mare recunoștință.

— **S'a nenorocit umblând după păsări.** În comuna Mândra mai mulți băieți aveau năravul să umble prin șurile oamenilor după pui de vrăbii. Așa se întâmplă, că împreună cu alții se sui în ziua de 27 Iulie și băiețelul de 7 ani al lui Gerasim Manoilă. Era chiar deasupra unui câmprior, când deodată începu să se clătine, și ne mai putându-se ține în cumpănă a căzut jos pe fața șurei și pe loc a și murit. — Nu lăsați copii să umble după păsări.

— **Inșelăciuni de milioane.** Se spune, că o mare bancă din Paris a fost înșelată cu vre'o 32 milioane. Inșelăciunea a făcut așa că banca a intrat în diferite întreprinderi de mătăsuri ai căror manipulanți au pricinuit paguba asta mare.

— **Omorul dela Dejani.** Păzitorul de pădure din Dejani, *Ferdinand Mittereger*, a fost omorât în zilele trecute de niște făptuitori necunoscuți. După cercetările mai nou se pune vina pe țaranul George Dobrin, despre care zicea oamenii, trăia în dușmănie cu pădurarul. A fost părît de mai multe ori pentru pașunat în conținut. De aceea când Mittereger s'a întors într'o Joe acasă l-a pândit și când acesta sta în casa lui, cu spatele către fereastră, G. Dobrin a tras cu revolverul în el și l-a omorât. A venit o comisie din Brașov la fața locului să constate omorul. Dobrin a fost deținut și dus în temniță, fără să i-se cunoască vina pe deplin. Se spune, că pădurarul era tare iubit de stăpânie (bag seamă eră om de ai lor), de aceea și solgăbirăul a fost de față la înmormântarea pădurarului, zice foaia locală.

— **Cât sunt de mari popoarele din Balcani.** După cum se vede din știri-

invinovăteau toți și când mă văzu i se înșenină fața și rămase uluit, ca și ceilalți de ciudata priveliște. Apoi începură cu toții să rostogolească hoiturile și nu-și putură ascunde părerea de rău pentru mistreț, care de-ar fi fost împușcat, l-ar fi mâncat, fiind mai gustos la carne ca porcul domestic așa că avură parte numai câinii să se ospăteze din belșug.

Astfel am terminat vânătoarea mea de mistreți, mai mult o întâmplare minunată, din care puteți vedea că norocul, ce n'are nevoie nici de armă, nici de iscusință, mi-a aruncat la picioare două din cele mai groaznice fiare ale munților noștri, tocmai în momentul când eram în mare primejdie și mă credeam pierdut.

Ziarul Căltătorilor.

le sosite dela București, pacea se poate socoti ca aproape făcută. Incheindu-se pacea — și Tracia rămânând Bulgariei — numărul locuitorilor celor șapte state din sud-estul Europei e următorul: *România 7.600.000 locuitori*, Bulgaria 5.000.000, Grecia 4.500.000, Serbia 4.000.000, Muntenegru 500.000, Albania 1.800.000 și Turcia Europeană are 1.500.000 locuitori. Din datele de mai sus se vede că România va sta în fruntea tuturor celorlalte state.

— **In 7 August s'a dat slobozenie soldaților de a se întoarce acasă.** Cu începere din 7 August, sunt demobilizați și trimiși la vatră toți rezerveții mobilizați aflători în țară din infanterie, artilerie, cavalerie și ai batalionilor de vânători.

Trimiterea oamenilor la vatră se va face treptat în modul următor: Se va da drumul mai întâi celor slabi, apoi celor înșurați fără copii, celor necăsătoriți cari își întrețin familia, după aceea celor necăsătoriți și fără greutăți familiare.

Tot începând de eri trupele de pe câmpul de operații au primit porunca să înainteze către țărmul Dunărei, iar după aceea vor fi demobilizate Regimentele de rezervă, apoi Regimentele active.

— **Iarăși spaimă de potop.** Cetim în »Drapelul»: După ploaia din săptămâna trecută a început Sâmbătă să se umfle de nou Timișul ajungând Luni dimineața înălțimea de 3 metri 90 cm. peste nivelul normal și inundând câmpiile, și părțile mai jos situate ale Lugojului. Publicul din oraș a trăit iarăși două zile de groază până ce-a început Luni să scadă încet Timișul, grație ceriului, care a pus Duminecă stavilă revărsărilor neconținute de ploii torențiale. Pagubele sunt enorme, căci tot rodul câmpului e nimic. Ca ironie s'a aprins ieri d. m. fabrica de cărămizi a lui Mușchong și pe când parterul era sub apă, a căzut pradă unui îngrozitor incendiu edificiul principal, cauzând, mari pagube. Apă și foc! Tot izvoare de nesecată mizerie.

— **Ucidere și sinucidere.** În drumul către Sentyörgy a fost aflat un om mort cu numele Albert Nyilas. Trecuse și trenul peste el. Într'acea doi prietini Ioan Dandaló și Niculae Buzs, văzând pe cel mort s'au luat la ceartă, întrebându-se cine l-a putut omori. Dela ceartă au ajuns la cușite, așa că Dandaló a implantat cușitul în pieptul lui Buzs. Făptuitorul a fost prins.

— **Algya, un conductor de tren din Székelykocsárd** din nebăgare de seamă și-a pierdut ambele picioare, dela sold în jos. Când l-au luat să-l ducă în spital la M. Vászrhely, gândindu-se, că așa are să rămână în toată viața, l-a cuprins desneajdea, scoțându-și revolverul și și-a dat un glonț.

— **Copii nu umblați cu foc.** Într'o comună din apropierea Mișcolțului 2 băieți, unul de 7 ani celalalt de 3 ani pe când tătălor Carol Vermes eră dus în câmp cu nevasta lui, ei au făcut foc înaintea casei. Focul a început să ardă cu flacăra mare și copilașul cel mai mic fără să bage de seamă a ajuns între flăcări. Băeatul celalalt a alergat să scape pe frate său, dar nu l'a putut, căci flacăra i-a sărit în obraz, la ars bine și a căzut și el jos fără simțiri. Cel mai mic a ars până s'a făcut scrum, iar cel mai mare s'a ales cu câteva arsuri de moarte; acum e în spitalul din Miskolț. Părinți nu lăsați copii fără nici o grijă acasă.

Condițiile de primire

În internatul elevilor pedagogici gr.-cat. români din Blaj.

La cererea direcțiunii institutului pedagogic, Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc, luând în considerare lipsa generală de locuințe corespunzătoare pentru tinerimea școlară, prin ordinul Nr. 4460—1913. a pus la dispoziția direcțiunii institutului pedagogic „Casele fundațiunii Alexandru St. Suluțiu“, cu menirea să se transforme în internat, unde să fie crescuți și îngrijiți elevii institutului pedagogic, fiitorii învățători români.

Cu începutul anului școlar 1913—14 elevii vor fi obligați să locuiească în acest internat, și pentru combaterea luxului să aibă uniforma prescrisă de către direcțiunea institutului.

Cererea pentru primirea în internat trebuie să se înainteze direcțiunii institutului până în 20 August st. n. La această cerere să vor alătura actele următoare:

- 1) *Extras matricular de botez*;
- 2) *Certificatul școlar* din anul trecut;
- 3) *Certificatul dela primăria* comunală semnat și de preot, în care să se constate:
  - a) condiția părinților;
  - b) numărul membrilor familiei; a copiilor.
  - c) numărul jugerelor și prețuirea averii părinților.

CertIFICATELE de sub nr. 3, sunt absolute necesare pentru cei ce reflectează la ajutoarele maritimioase puse la dispoziția direcțiunii institutului și la beneficiul de pâne.

4) Elevii, cari vin pe cursul I. pedagogic trebuie să mai dovedescă cu *certificatul școlar*, că au terminat cu succes 4 clase gimnaziale, civile sau reale; că au implinit anul al 14-lea, că au auz muzical și că sunt deplin sănătoși.

5) *Declarația părinților*, că se obligă să plătească la timp taxa de întreținere în internat, adică 300 coroane în trei rate egale: la 1 Sept., 1 Dec. și 1 Martie.

Pentru această sumă minimală elevii vor primi întreținerea întreagă: mâncare de 3 ori la zi, locuință sănătoasă, luminat, încălzit, în caz de necesitate îngrijirea medicală și medicamentele prescrise.

Elevii cari nu vor fi împărțșiți din beneficiul de pâne, vor mai plăti și prețul pâinii. *Fiecare elev la intrarea în internat trebuie să aibă:*

- a) toate cărțile de școală și rechizitele de învățământ necesare;
- b) patru părechi de schimburi;
- c) șase batiste;
- d) patru părechi de ciorapi sau obiele;
- e) o saltea (străjac mare);
- f) două cearșafuri (lepedee de pat);
- g) două perini și patru fețe de perini;
- h) un țol sau o plapomă cu 2 îmbrăcăminte;
- i) două servete (merindări);
- l) patru ștergare;
- m) o coperitoare de pat;
- n) perii pentru haine și păpuși;
- o) pieptini.

Părinții sunt rugați ca în decursul anului școlar, să trimită la adresa direcțiunii institutului și banii destinați pentru trebuințele copiilor lor.

Elevii se vor prezenta în cancelaria internatului la 1 Septembrie, unde vor plăti taxele prescrise și vor da în primire pe lângă inventar, obiectele și li-se va designa locuința și mobilierul necesar.

Blaj, în 26 Iulie 1913.

Ioan F. Negruțiu
direct. „Instit. pedag. gr.-cat. român din Blaj.

Mai nou.

București, 7 Aug, orele 2-40 d.

Aseară s'a semnat protocolul preliminărilor păcii. După o desbatere de mai multe oare delegații s'au învoit ca orașele Cavala, Seres și Drama să revină Grecilor, orașul Radoviște Sârbilor, iar orașul Strumița Bulgarilor.

După semnarea protocolului prim-ministrul Maiorescu a rostit o cuvântare înălțătoare, în care și-a exprimat dorința de a se înjgheba o puternică alianță balcanică.

Încheierea păcii a produs o insuflețire de nedescris în miile de oameni, cari au așteptat aseară oare întregi în fața palatului ministerului de externe rezultatul conferinței. Mulțimea a făcut delegațiilor, la eșirea lor din palatul ministerului de externe, grandioase manifestațiuni. Mulțimea a traversat străzile aclamând pe regele Carol, dinastia și pe membrii guvernului român.

Încheierea păcii s'a anunțat telegrafic la Sofia, Atena, Belgrad și Muntenegru. La despărțire delegații s'au felicitat călduros.

S'au luat apoi în discuție celelalte puncte din condițiile păcii de ordin cultural și bisericesc.

Tratatul de pace se va iscăli Vineri sau cel mai târziu Sâmbătă iar rectificarea tratatului se va face cel mult în 10 ori 15 zile.

În protocolul final, statele semnatare își vor exprima dorința ca puterile să considere definitiv tratamentul de pace dintre beligeranți, și e nădejde, că puterile mari nu se vor amesteca în treburile popoarelor balcanice.

In cercuri bine informate se susține că în urma intervenției Germaniei la guvernul din Viena, d-l Maiorescu a primit asigurări formale că tratatul nu va mai fi revizuit.

Marele cartier general anunță, că următorii ofițeri au încetat din viață: Sublocotenentul de rezervă Hrubes Ștefan din regimentul Olt No. 3; medicul ajutor Herman Solomon de la ambulanța diviziei 3-a și căpitanul Panaitescu George, comandantul companiei 4 telegrafice.

Chestia Adrianopolului va fi tranșată la București. Ziarul „Berliner Lokalanzeiger” află din Petersburg, că cercurile diplomatice de acolo, apreciând marea importanță a rolului României în conferința de pace dela București, sunt de părere ca chestia Adrianopolului să fie tranșată la București, ceace Rusia dorește sincer.

— **Viitorul suveran al Albaniei.** Din München se anunță că în cercurile albaneze să afirmă că chestia viitorului domnitor al Albaniei a fost rezolvită, și că va fi ales prințul Moritz George de Schaumburg Lippe, născut la 1884, locotenent în garda prusiană. Cercurile competente din Berlin însă nu știu nimic despre candidatura prințului de Schaumburg Lippe la tronul Alban.

Pagina copiilor.

Redactor: V. Crin.

Cântec de leagăn.

Ingeri albi din ceriu coboară
Să te-a'doarme 'n cântul lor,
Și cu flori de primăvară
Leagănu-ți investmăntară, —
Dormi ușor, o dormi ușor!

Uite o rază călătoare
Lângă leagăn s'a oprit,
Te sărută iubitoare, —
Floare albă, scumpă floare,
Fie și visul aurit.

Ai suris? O dalbă zână
Lângă leagăn s'a oprit.
Te-a cuprins încet de mână
Și cu deștu-ți îngână:
— Școală puil meu iubit!...

„Cosinzeana”.

I. U. Soricu.

Povestea norocului.

A fost odată ca'n povești...

A fost odată un om sărac, sărac. El avea atâția copii, câte găuri sunt într'un ciur, cu unul mai mult; și cel mai mare era de 10 ani. Pe acesta tată-său îl băgase slugă, ca să capete baremi atâta cât să mănec și să îmbrace. Copilul era foarte ascultător, ceea-ce nu-i trecea din vedere nici stăpânului său. Ii spuse că dacă să va purta așa tot până la capătul anului, îl va cinsti cu o capră cu doi iezi.

Băiatul sa purtat bine în întreg anul, iar stăpânul-său, încă din primăvară, când băiatul, Constantin — că așa-l chema — umbla cu caprele, îi arătă care capră va fi a lui.

Dar s'a întâmplat că într'o zi băiatul fiind cu caprele au adormit, iar caprele a intrat într'o lușernă străină. Când s'a trezit băiatul, vede că din toate caprele, capra pe care o menise stăpânul-său lui, a crepat de lușernă. Bietul copil să duse acasă tot plângând să spună stăpânului său ce i-s'a întâmplat. Stăpânul său nu-l dojeni, ci din potrivă îi spuse să se poarte numai bine, c'apoi la sfârșitul anului îi va da ca cinste o vacă care are să fete în curând.

Dar copilul fără noroc nu avu parte nici de aceea, căci dimineața când să trezi află vaca întinsă moartă în grajd?

Săracul copil să trânti de pământ de supărare, rugându se lui Dumnezeu să despice pământul, să intre în fundul lui, că să nu mai aibă parte în viața de atâta nenorocire!

Stăpânul încă să minună foarte mult de ce s'a întâmplat, dar fiind un bogat tare, — îi zise acum copilului ca să-și alege o păreche de boi, din cei mai frumoși și pe aceia să-i grijască ziua și noaptea, că apoi la capătul anului, din care nu mai era mult, să și-i ieie cu sine și să meargă cu Dzeu, că poate că n'are noroc la dânsul.

Știi ce sa întâmplat? Într'dimineață a găsit și boii morți în grajd! Atunci băiatul, nu să mai supără așa tare căci își zise: »N'am noroc și pace!«. Apoi îl rugă pe

stăpân să-i deie ca dar o piatră, căci doar cu aceea nu se va întâmpla nimic. Dar numai iată că într'o bună zi să crepă și piatra tot dărabe! Sărmanul copil! Nici de piatră nu avu noroc. Acum ce se gândi el? Totam auzit că »Norocul« acela nu e un drept unora le dă prea mult bine, iar altora nu le dă de loc. Mă duc să-l caut, să-l întreb că mie de ce nu mi-a dat nici un bine?»

Așa zise, și așa făcu. Ii puse stăpânul în straiță un colac frumos din făină de grâu curat. Apoi să duse băiatul, să tot duse, până când ajunse într'un codru verde, în mijlocul căruia era o fântână ca cristalul de curată. Aici să puse Constantin jos, ca să îmbrace ceva. Dar ce să vezi? Când dă să scoată din traistă colacul cel frumos, tot îngălbeni. Colacul de grâu să prefăcuse în colac de cenușe.

„Nici de un colac nu avui parte!

Aceasta tot e pre mult! Am să-mi răzbun asupra norocului”. Dar de flămând ce era trebui să mănânce și pâinea de cenușe. Beu odată apă din izvor, și porni apoi la drum, până când să întâlnească un om. Il întrebă că nu cumva știe unde șade Norocul? Omul străin îi spuse că să tot meargă în linie oabla, până va da de niște palate, toate din marmură. Așa făcu Constantin.

S'a dus, s'a tot dus, până a ajuns la palatul de marmoră. Aici intră în palat. Când colo ce să vadă? Într'o sală mare era o masă toată de glajă, încărcată cu tot felul de mâncări, încât nu lipsea nimic, iar la masă un »Stătu-Palmă-Barbă-Cot« să tot mișca de ici până colo ridicânduși genele cu cârja, ca să vadă ce să aleagă?

Constantin nu zise nimic, ci să puse și el la masă în rând cu piticul. Piticul încă nu scoase nici o vorbă. A doua zi încă s'a întâmplat tot așa, dar acum nu a fost așa încărcată masa. Și iarăș nu scoase nici unul nici o vorbă. În ziua a treia masa a fost și mai puțin încărcată. Numai niște ciapă era pe masă și mămăligă rece! După ce să săturară acum amândoi, și Constantin și Piticul, acesta din urmă începu:

Mare noroc ai avut, om pământean că n'ai grăit nimic, ca să fi zis ceva, te omoram pe loc. Dar ian să-mi spui ce-ai căutat tu la mine?»

Constantin începu să-i istorisească tot ce s'a întâmplat cu dânsul și i spuse că a plecat în lume să-și caute norocul. Iar pe cale l'a îndreptat un om ca să vină în palatele acestea.

„Dacă vrei, zise piticul, să știi pentru ce n'ai noroc în lumea asta, spunemi care masă a fost mai puțin încărcată cu bucate?»

„Cea din sara aceasta”, zise Constantin.

Să ști dar răspunse piticul, că tu te-ai născut într'o seară, când masa aceasta a fost așa de încărcată cum a fost cea din astă-seară. Să te fi născut în seara aceea, când masa a fost încărcată, erai om foarte norocos! Iar dacă te-ai fi născut în seara aceea când masa a fost de mijlociu încărcată, erai mai puțin, dar totuși norocos!

Constantin auzind de aceasta s'a despărțat, mahnit că nu își poate ajuta dacă nu s'a născut, când masa a fost mai încărcată. N'a voit Norocul, ardă-l focu!

Ercianul.

CĂRȚI, FOI și REVSITE.

In editura Librăriei I. Ioan Ciurcu a ieșit de sub tipar „Curs de economie” cuprinzând noțiunii despre grădinarit, economia vitelor și celelalte ramuri laterale ale economiei, întocmit pentru clasa a V-a și a VI-a a școalelor populare, după cel mai nou plan ministerial de învățământ, de *Ioan Georgescu*. — Ediția a V-a revăzută și adausă și cu 73 ilustrațiuni în text — Prețul e 72 fill. — Manual aprobat de Inalt. Min. reg. ung. de culte și instrucțiune publică sub Nr. 122671—1913. Iulie 22 pe seama școalelor populare elementare cu limba de propunere românească.

Cartea scrisă într-o limbă populară curat romnească. Aceasta carte merită să o țină tot plugarul în casă, din care să poate folosi în tot momentul, din cunoștințele economiei, pentru îndrumare. O recomandăm atât economilor, școlarilor cât și învățătorilor.

Ndilor-proprietar și redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Nr. 600—1913 not.

Publicațiune.

Comuna mare Galaț (lângă Făgăraș) dă în arândă pe durata de 3 ani începând din 1 Ianuarie st. n. 1914. Crășma nouă comunală, constatătoare din 2 odăi pentru crășmarit, 1 de boltă, 2 odăi de locuit, 1 bucătărie, 1 cămară, 2 pivnițe, 1 sală mare de joc, 1 local de popice, cuptor de pâne

și bucătărie de vară, împreună cu toate edificatele economice și grădină, prin licitațiune publică ce să va ținea în 28 August st. n. (Sf. Mărie) la 11 oare a. m. în sala de ședințe a comunei.

Prețul de strigare e 3000 K. va-diul 10%. Să primesc și oferte în scris. Condițiunile mai detaliate să pot afla în cancelaria notarială.

Galați, 30 Iulie st. n. 1913.

Ioan Tulbure
notar.

Petru Lazar
primar.

ATENȚIE!

50,000 perechi de ghete!
4 perechi de ghete pentru C. 8.50

Mai multe fabrici de ghete insolubile, mai incredințat vânzarea totală de ghete a unui mare magazin (depou).

Din prilejul acesta vând ori și cui 2 perechi bărbătești 2 perechi femești

de ghete cu șirete din piele neagră sau brună, cu talpă din piele durabilă tare cuită, elegante, fasonul cel mai nou mărime după număr. Aceste 4 perechi de ghete la clătă costă numai **Cor. 8.50**. Trimitere cu ramburs.

P. LUST, Schuh-Export
KRAKAU, (AUSTRIA).

Ce nu convine se schimbă, sau banii se înapoiază
(Fără nici un risc.)

În atenția călătorilor la București.

VIZITAȚI MAGAZINELE LAZĂR TULBURE

Consumul general „La doi Camarazi”
strada Știrbei-Vodă, colț Popa-Tatu.

Bodega, Bererie, Restaurant și Aperitive
str. Schitu Măgureanu 49.

Local de consumație deschis ziua-noaptea. Curățenie exemplară. Beuturi și mâncări escelente.

Prețuri ieftine.

Cu stimă

LAZĂR TULBURE.

Cine vrea se campeze bun și ieftin!

să se adreseze numai decât cu încredere la

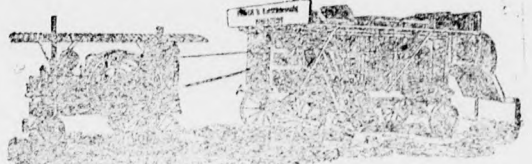
societatea în comandită B. DÉNES

KRÁTKY J., Prerau, fabrică de mașini de imblătit cu motor.

„WATERLOO” original american de benzin. Benzolocomobile de ale lui „DÉNES”, să pot comanda numai la singura reprezentanța principală la B. Dénes societ. coman.

Buda pe st, Lipót-Körut 15,

unde se află permanent în depozite, și se pot trimite imediat și să pot arăta funcționând cele mai diferite mutoare în mărimi deosebite și recvizite de imblătit economice

Mașini de tăiat nutreț, mori, pluguri, mașini de sămănat, de secerat și a. unelte de lipsă pentru în economie. Catalog ilustrat cu preț curent gratis.

Balsamul apotecarului A. Thierry

este neîntrecut în efect la boalele de plămâni și piept, alină catarul și curmă durerile cauzate de tuse. Curmă aprinderi de gât, răgușeli și dureri de grumazi și ferbințeli. Cu deosebire e bun contra spăciurilor de stomac și colică. Vindecă vana de aur și curățește rinichii, dă apeliț, și ajută la mistuire. S'a dovedit de leac excelent la dureri de dinți, la dinți gânoși, la mirosul gurei folosită ca apă de dinți întărește gingiile și gura, încetează mirosul obvenit din stomac în gură. Mijloc vindecător și sigur contra limbricilor. Vindecă totfelul de rane, orbalș, beșici provenite din ferbințea, unflături, negei, ursură, membre înghețate. În aontra durerilor de urechi e un leac neprețuit. — Să fie la îndemână în fiecare casă, la cazuri obvenite, mai ales la influență, coleră și alte boale.

Să scriem la:

THIERRY A. „Örangelgyógyszertára” Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn).

12 sticle mici sau 6 duple, ori 1 specială mare 5.60 K.
La comande mai mari se dă rabat convenit.

Singură și veritabilă ALIFIA CENTIFOLIA a lui A. THIERRY

Oprește și încetează veninarea sângelui. Face superflue orice operație. Folosește femeilor lăptătoare, ajutură pornirea lapte-lui, nu să întărește pieptul. Orbalșul de piept (foc viu), folosește la orice rani vechite. rani deschise la picioare umflata, la caries, rani venite pin lovitură, tăieturi, împușcături, strivituri, împunsături, zdrobituri, să folosește pentru îndepărtarea corpurilor streine de e. țanduri de lemn, spin, sticlă, alic, năsip, prav, etc. la creștere din corp, la corbunculus, neoplasme, chiar și contra racu' lui, vermi, putreziciune, rosături, beșici, orice arsături, rane jvite prin lungi zăcere a bolnavului, la buboaze, curgere de urechi, precum și la copii contra opăralei etc.

Are putere vindecătoare și sigură.

2 burcane costă cor. 3.60 l. se trimite cu ramburs (Nachname).

Se capătă la: Farmacia Török József, în Budapesta precum și la mai multe farmacii din țară. În mare (engro) la Thalmayer și Seitz, la succesorii Kochmeister și la drogeria Fraților Radonovits în Budapesta. Unde nu să află depou, să se comande deadreptul dela farmacia

THIERRY A. Örangelgyógyszertára Pregrada
(lângă Rohitsch-Sauerbrunn.)

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Linia franceasă

Linie accelerată de vapoară regulat și directă

Havre-Newyork

și

KANADA.

Via Basel (Schweitz) Paris.

Telegramm-adresse: TRANSAT Budapest.

Biroul: Budapesta, VII. Piața Baross nr. 15.

Telefen: József 14—87.

OSPĂTĂRIE NAȚIONALĂ, BUCUREȘTI.

Strada Academiei Nr. 21, aproape de Bulevardul Carol.

I să recomandă tuturor pasagerilor și escursiuniștilor din țară, cei-ce vizitează capitala București a cerceta în strada Academiei nr. 21

„Ospătăria Enache”

a compatriotului nostru Oltean, aranjată din nou cu tot confortul, două sale și o curte pațioasă, unde să poate căpăta cea mai bună și aleasă

BUCĂTĂRIE NAȚIONALĂ.

Diferite Vinuri indigene și streine.

Bere bună de Bragadiru.

Diferite beuturi igienice și țuică curată.

Serviciu culant.

Prețuri moderate.

Cu stimă

GHEORGE CISMAȘIU

Ospătăria Națională, București.